

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

4/2018

Vydává Obecní úřad Louňovice • prosinec 2018

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Advent je sice v plném proudu a vánoční čas se nezadržitelně blíží, ale nejprve se musím vrátit o nějaký čas zpátky. V říjnu proběhly volby do zastupitelstva obce, o jejichž výsledku se více dočtete uvnitř zpravodaje. Volební účast byla v Louňovicích tradičně vysoká a chtěl bych poděkovat všem, kteří k volbám přišli, protože tím ukázali, že jim není budoucnost naší krásné obce lhostejná. Rád bych na tomto místě také poděkoval za odvedenou práci odcházejícím zastupitelům Ondřeji Holoubkovi a Miroslavu Danešovi, kteří byli členy zastupitelstva po dvě volební období, i dlouholetému místostarostovi Janu Hencovi, který místostarostoval v letech 2006–2018. A dvěma novým členům zastupitelstva, Anežce Zemanové a Robertovi Musilovi, přeji v jejich nové funkci mnoho úspěchů a věřím, že budou vydatnou posilou.

Vždy na konci roku pořádáme hojně navštěvované akce, na které Vás chci srdečně pozvat. Vánoční zpívání pod zvoničkou se odehraje tradičně poslední sobotu před Štědrým dnem a Vánoční koncert v mukařovském kostele je naplánován přesně o týden později. Věřím, že jsou i pro Vás tato setkání neodmyslitelnou součástí Vánoc a že se opět přijdete potkat se svými sousedy.

Přestože na pravé zimní počasí v podobě sněhu a mrazu si budeme muset asi ještě počkat, žádám již nyní všechny odběratele vody o zabezpečení vodoměrů před poškozením, zvláště pak před poškozením mrazem. Věnujte, prosím, této záležitosti opravdu patřičnou pozornost. Nám ušetříte práci a sobě někdy i velké peníze.

Dovolte mi, abych Vám všem popřál hezké a pokojné vánoční svátky a do nového roku 2019 všechno dobré, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Josef Řehák – Váš starosta

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE 3. 9. do 3. 12. 2018

Starosta informoval:

- o realizovaných a připravovaných akcích Dobrovolného svazku Region Jih – rozšíření vodojemu Bartošky, prodloužení řadu v Kunicích a o přípravě napojení obce Tehov na páteřní vodovod v obci Všestary
- že Dobrovolný svazek obcí LOŠBATES v rámci jednacího řízení bez uveřejnění na „Novou základní školu „LOŠBATES“ – projektová dokumentace, inženýrská činnost, autorský dozor“ obdržel od firmy Pelletier de Fontenay Inc., Hutchinson, Montréal, Kanada, veškeré podklady nutné k podpisu smlouvy

Zastupitelé odsouhlasili:

- vydání územního plánu Louňovic, a to formou opatření obecné povahy. Územní plán Louňovic obsahuje textovou a grafickou část a jejich odůvodnění. Územní plán Louňovice je transparentně uveřejněn na webových stránkách obce: <http://www.lounovice.cz/urad-2/uzemni-plan-lounovic/>
- rozpočtové opatření č. 7/2018, č. 8/2018
- pověření starosty k provádění rozpočtových změn v rozsahu nutném k harmonizaci rozpočtu mezi zasedáními od měsíce října 2018 do 31. 12. 2022. Podmínky rozsahu jednotlivých rozpočtových opatření nesmí přesáhnout hranici 100.000 Kč. Písemné zpracování rozpočtových opatření bude předloženo na nejbližším zasedání zastupitelstva obce zastupitelům na vědomí
- obecně závaznou vyhlášku č. 1/2018, kterou se mění obecně závazná vyhláška Obce Louňovice č. 1/2012 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na území obce Louňovice, v účinném znění
- výběr dodavatele na akci „Zpevnění povrchu místních komunikací v lokalitě RD v Louňovicích“ – firmu PORR a.s. s nabídkovou cenou 5.699.857,65 Kč bez DPH, s datem realizace do 31. 5. 2019 - jedná se o akci na úpravu místních komunikací v ulicích – Na Moklině (část), K Horce, Ke Kamení, Sluneční (část), Na Mezích, Větrná, K Mokřadu, Soví, Polní, K Dubině. Úprava bude spočívat k položení asfaltového recyklátu finišerem, tato vrstva bude 2x prostříknuta asfaltovou emulzí a zaštěrkována
- nové stanovy Dobrovolného svazku obcí Region Jih
- kupní smlouvu na koupi pozemků p. č. 163/2, 164/2 do majetku obce za účelem zřízení nové místní komunikace
- kupní smlouvu na koupi pozemku p. č. 218/88 do majetku obce za účelem rozšíření veřejné komunikace v ulici Sluneční
- smlouvu o zřízení věcného břemene na uložení plynárenského zařízení v pozemku p. č. 49/71 uzavřenou mezi obcí Louňovice, GasNet, s. r. o. a Věrou Teršovou

- smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti č. IV-12-6018586/1 uzavřenou mezi obcí Louňovice a ČEZ Distribuce a. s. na uložení kabelu NN v pozemku v p. č. 482/1

- výmaz věcného břemene převzatého z pozemkové knihy – právo vozové cesty na parcele PK 49/3 díl 1 (nyní parcela KN 49/71) a díl 2 (nyní parcela KN 49/72) s tím, že k tomuto oprávnění není v katastru nemovitostí u povinné parcely PK 49/3 díl 2 (nyní parcela KN 49/71) a díl 2 (nyní parcela KN 49/72) evidováno odpovídající věcné břemeno. Parcela KN 49/13, LV 275

- provedení ošetření vybraných stromů v obci firmou Baobab, péče o zeleň, s. r. o.

- provedení inventarizace majetku obce za rok 2018. Inventarizační komise budou pracovat ve složení:

Hlavní inventarizační komise: vedoucí Zdeňka Hlávková, člen Ivan Matys, člen Jan Šunka
Dílčí inventarizační komise pro úsek knihovna: vedoucí Jan Šunka, člen Anežka Zemanová, člen Petr Toman
Dílčí inventarizační komise pro úsek obecní úřad: vedoucí Petr Toman, člen Robert Musil, člen Jan Henc

- pověření starosty a místostarostky pro zastupování obce ve Svazku obcí Region Jih

- pověření starosty a místostarostky pro zastupování obce ve Svazku obcí Ladův kraj

- pověření starosty a místostarostky pro zastupování obce v Dobrovolném svazku obcí LOŠBATES

- pověření starosty a místostarostky pro zastupování obce v MAS Říčansko

- smlouvu o dílo se společností ENVICONS, s. r. o. na projektovou dokumentaci pro územní rozhodnutí a projektovou dokumentaci pro stavební povolení v podrobnosti pro provádění stavby „Revitalizace Louňovického potoka“. Jedná se o úpravu okolí Louňovického potoka od ulice Srbínské za ulici Do Údolí

- smlouvu o dílo se společností ENVICONS, s. r. o. na projektovou dokumentaci pro územní rozhodnutí a projektovou dokumentaci pro stavební povolení v podrobnosti pro provádění stavby „Revitalizace Jevanského potoka“. Jedná se o úpravu okolí Jevanského potoka mezi rybníkem Louňovický a Pařezem

Zastupitelé vzali na vědomí:

- zprávu o výsledku dílčího přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2018 se závěrem, že při přezkoumání hospodaření obce Louňovice nebyly zjištěny chyby a nedostatky

- protokol o provedení auditu plnění Smlouvy o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů uzavřené mezi společností EKO-KOM, a. s. a obcí Louňovice s tím, že při auditu nebyly zjištěny nedostatky

Proběhlo Veřejné zasedání ve středu 19. září 2018 od 18.00 hodin v sále hotelu „U sv. Huberta“.

Komunální volby

Jako v celé naší republice proběhly ve dnech 5. a 6. října volby do Zastupitelstva obce Louňovice. Ještě před volbami zastupitelé rozhodli, že i v příštím období 2018-2022 bude počet členů zastupitelů stejný jako v minulých letech, tj. devět.

Do volebního klání vstoupila dvě sdružení nezávislých kandidátů. Voliči tak mohli vybírat z 18 kandidátů – 14 mužů a 4 žen. Ve volebním seznamu bylo zapsáno celkem 807 voličů. Volební účast byla u nás tradičně vysoká – 65,80 %, přičemž republikový průměr byl pouze 47,34 %. Bylo vydáno 531 obálek a odevzdáno jich bylo 530.

Do zastupitelstva obce byly zvoleni: Ivan Matys, Josef Řehák, Jan Šunka, Petr Toman, Robert Musil, Martina Malinová, Anežka Zemanová, Jan Henc a Zdeňka Hlávková.

Na ustavujícím zasedání zastupitelstva 15. října nejprve všichni zastupitelé složili tento slib:

„Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu obce Louňovice a jejích občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky.“

Pak bylo rozhodnuto, že zastupitelé budou volit pouze jednoho místostarostu, a že starosta bude vykonávat svou funkci jako uvolněný. Poté následovala volba starosty a místostarosty.

Starostou byl potřetí zvolen Josef Řehák a novou místostarostkou se stala Martina Malinová.

Dále byly zřízen finanční a kontrolní výbor, komise místního hospodářství a komise kulturní, školská a sociální. Předsedkyní finančního výboru byla zvolena Zdeňka Hlávková, členy pak Jan Šunka, Anežka Zemanová, Oleg Svatoš a Roman Čížek. Předsedou kontrolního výboru byl zvolen Ivan Matys, členy jsou Robert Musil a Jan Henc. Komise byly zvoleny následovně: komise místního hospodářství – Petr Toman (předseda), Jan Henc a Petr Caithamel, komise kulturní, školská a sociální – Anežka Zemanová (předsedkyně), Ondřej Holoubek, Marie Lískovcová, Ivana Hřebcová a Veronika Machková.

Josef Řehák

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Malované mapy i v Louňovicích

Na podporu turismu byly v naší obci na čtyřech místech instalovány dřevěné stojany s malovanou mapou. Jedná se o ručně malovanou mapu, ve které najdete všechny možné pamětihodnosti a přírodní úkazy nejbližšího okolí Prahy, zejména jižní a jihovýchodní části. Orientace v této mapě je mnohem lehčí než v té klasické, protože přesně vidíte, jak vypadají zajímavosti, které mapa ukazuje. Tímto způsobem je už zpracovávána celá Česká republika. Věříme, že mapy nebudou využívat jen návštěvníci Louňovic, ale že si v ní nějaký turistický cíl najde i každý Louňovák. Pokud jste ještě žádný stojan neobjevili, napovíme, že první je na začátku Jevanské ulice u úpravny vody, druhý v ulici Na Moklině u hřiště Sportklubu, třetí ve Svojetické u hřbitova a čtvrtý v ulici Ke Kaménce na okraji lesa. Jen doufáme, že se malované mapy nestanou terčem vandalů. Slušelo by se oprášit letitý slogan: „Nenič mě, sloužím všem!“

Josef Řehák

Drakiáda

Stanovit termín drakiády s vidinou větrného odpoledne se stále nedaří. Ani v sobotu 10. října tomu nebylo jinak. Jako každý rok byly pro účastníky připraveny všechny součásti nutné k výrobě draka a možnost sestavit si svého vlastního létavce využilo 25 dětí. I přes nepříznivé letové podmínky se většina draků vznesla a chvilku ve výšce pobyla. Děti se nechtěly smířit s bezvětřím, a tak neúnavně dostávaly draky do vzduchu intenzivním během. Po tom vysilujícím sportování si u ohně opekli špekáčky. Děkujeme za účast!

Mazlici

Rodinné sportování – Odznak všestrannosti olympijských vítězů 2018

V pátek 28. září, na svatého Václava, jsme uspořádali na louňovickém sportovním hřišti soutěž rodinných dvojic ve vybraných disciplínách. Dvojce musí mít rodinný vztah, nejlépe dobrý vztah hodného dítěte a starostlivého rodiče. Mohou být i sourozenecké dvojice nebo prarodiče s vnoučaty nebo různé varianty z výše uvedených vztahů.

Disciplíny vybrali naši olympijští vítězové Robert Změlík a Roman Šebrle a kombinují více dovedností:

- 4 atletické – 60 m, skok do dálky, hod 150g míčkem, 1000 m (alternativa k driblingu)
- 1 gymnastická – přeskoky švihadla
- 1 herní – dribling s míčem mezi dvěma metami (alternativa k běhu na 1000 m)
- 2 testy výbušné síly – hod 2kg medicinbalem obouruč přes hlavu vzad, trojskok snožmo z místa
- 3 testy dynamické síly – shyby na šikmé lavičce, kliky, leh-sedy

Přestože státní svátek vyšel na pátek, na hřiště přišlo 9 soutěžících dvojic. Příjemné sportovní odpoledne vytvořily především děti. Z fotografií můžete vyčíst to zaujetí v akci i při sčítání výsledků.

Výkony se přepočítávají podle věku od 7 do 66 let. Každý sportovní výkon má svou bodovou hodnotu a podle věku je oceněn zlatým, stříbrným nebo bronzovým odznakem. Tak například k zisku bronzového odznaku, jehož hodnota je 750 bodů, musí udělat 28letý muž za dvě minuty 42 kliků, 10letý chlapec 20 kliků a 38letý muž 29 kliků. Letos jsme místo 2 minut dělali některé disciplíny pouze

1 minutu, což nám posvětil zástupce organizátora OVOV Petr Marčinič, který také předal vítězům velmi ceněnou figurku běžícího Emila.

Zvítězili Tereza a Karel Danielovi s výkonem 11 894 bodů. Jsou to vítězové prvního ročníku, a tak máme radost, že je sport stále baví. Stejně jako ostatní účastníky v pořadí:

1	Karel Daniel, Terezie Danielová
2	Ivan Petružela, Radka Kelemenová
3	Jan Kock, Ondřej Kock
4	Filip Hora, Adéla Horová
5	Antonín Pešek st., Marie Pešková
6	Tereza Kodejšová, Lukáš Pešek
7	Michala Kelemenová, Lili Pekárková
8	Erika Pešková, Antonín Pešek ml.
9	Veronika Pánková, Ester Pánková

Všichni si zaslouží uznání, protože udělat všech deset disciplín během jednoho odpoledne představuje samo o sobě skvělý výkon.

Zvláštní ocenění si zaslouží Radovan Kelemen, který běžel i poslední disciplínu 1000 m. I když nemohl, jako většina desetibojařů v poslední disciplíně si sáhl až na dno sil a ve finiši předběhl jednoho dospěláka.

Velký dík patří Daně Kodejšové, Karlu Máslovi, Viktoru Machkovi a dalším dospělým, protože bez soutěžních kartiček a bez rozhodčích by výsledky nešlo spočítat.

Pan Marčinič nám nabídl možnost registrace našeho Sportklubu do projektu Olympijský diplom, ve kterém můžete otestovat fyzické předpoklady svých dětí. Podle výsledků v osmi disciplínách (testujících rychlost, ohebnost, vytrvalost, sílu, hbitost, rovnováhu, silovou vytrvalost a výbušnost) zjistíte sporty, pro které mají vaše děti přirozený talent. Více se můžete dozvědět na stránkách OVOV: www.sazkaolympijskyviceboj.cz/olympijsky-diplom/zakladni-informace

Pro příští rok se pokusím zautomatizovat výpočet výsledků a zobrazovat body průběžně. Také opustíme termín 28. září, a to ze dvou důvodů: ideový – není vhodné konat rodinnou soutěži v den výročí bratrovraždy; praktický – státní svátek pro většinu lidí představuje prodloužený víkend a odjíždí mimo Louňovice. Takže zkusíme třetí sobotu v září 2019, dva týdny po celostátním finále OVOV.

Ivan Petružela

Vítání občáňků

Dvě vítání občáňků proběhla 23. listopadu. Vítali jsme Radanu Olivii, Kryštofa, dvě Elišky, Matěje, Adama a Jana. Tentokrát nové občánky vítala paní místostarostka, která popřála dětem i jejich rodičům mnoho úspěchů a trpělivosti. Hezké pásmo písniček a básniček předvedly děti za doprovodu paní učitelky Blanky Kosinové. Maminky dostaly krásné kytičky, miminka obdržela dárky a zkrátka nepřišli ani sourozenci, kteří také obdrželi malou drobnost. Těší nás, že na vítání občáňků přišli i prarodiče.

Veronika Machková

Spolek staromilců

&

Na 14. října 2018 byla vyhlášena v pořadí již 8. sbírka pro Depozitum Beruška z Horních Chvatlin u Zásruk. Na jaře bohužel neproběhla z důvodu pracovního vytížení. Tentokrát sbírka trvala pouze hodinu, zato byla jednou z nejúspěšnějších za celou dobu jejích pořádání. Přijelo mnoho dárců z okolí Louňovic, zato Louňováků přišlo velmi málo. Děkujeme dárcům za pipety, léky, deky, pelíšky, vodítka, obojky i misky. Firmě Husse z Říčan (švédská krmiva) také děkujeme za pipety, léky, odčervovací tablety, granule a dobroty. Spolku „Nebudme lhostejní“, který byl založen teprve před pár měsíci, jsme vděční za plnou dodávku darů, jako jsou konzervy, léky, těstoviny, pamlsky, granule, oblečky, pelíšky aj. Převzali jsme také peněžní dar 300 Kč.

Společně s touto sbírkou byla předána kasička, do které se na pejsky v loňském roce vybíralo v našem květinářství Sluníčko v Říčanech, a kam se ukládal také výtěžek z prodeje kalendářů Depozitum Beruška (6x nástěnný za 250 Kč a 5x stolní za 199 Kč). Od ostatních dárců bylo vybráno 2.553 Kč. Celkem jsme tedy předali 5.048 Kč.

O týden později nás kontaktovala firma Jerry Fabrics s. r. o, která již s námi spolupracovala, s dotazem ohledně konání sbírky. Bohužel informace o konání sbírky i přes naši prosbu nebyla vyvěšena na webových stránkách Obecního úřadu Louňovice. Firma proto svůj dar odeslala do Berušky samostatně.

Kalendáře Depozita Beruška na rok 2019 je možné zakoupit v květinářství Sluníčko v Říčanech, tel. 721 721 270.

Všem, kteří přispěli – ať už zakoupením kalendáře, finančním darem nebo hmotnými dary – ze srdce děkujeme. Velice si vážíme vašeho zájmu o tuto akci. Přejeme vám všem klidné prožití vánočních svátků a šťastný vstup do nového roku.

Zlata Uzlová s rodinou

Fáborkový pochod 2018 – Divoký západ

Jako již každý podzim se v Louňovicích konal Fáborkový pochod. Letos se uskutečnil 22. září a bylo to v duchu Divokého západu. U závory za hřbitovem ve Svojetické ulici byl rozložen základní tábor se startem i cílem celého pochodu. Zde se mohli účastníci pochodu nejen občerstvit, ale hlavně zaregistrovat k akci. Každý, kdo chtěl plnit úkoly (dětí i dospělých), dostal černou čelenku na hlavu. Proč? Na stanovištích po splnění úkolu obdrželi barevné pírko a čelenku si tak postupně ozdobili – jako indiáni.

Pochodující se tedy vydali po fáborkách a po střelbě na kance tenisáky z praku, který je každoročně velkým hitem hned u závory, je čekali na stanovištích indiáni, kovbojové, a dokonce i barmanky ze saloonu. Úkoly byly následující: hod tomahavkem do obruče, střelba z luku na medvěda, střelba z koltu na plechovky, překonání kaňonu po laně, nalévání whisky poslepu, hod lasem na oře a rozpoznávání stop zvíře. Těsně před cílem bylo ještě možné najít si pár zlatáků.

Kdo toto všechno dokázal, splnil všechny úkoly a nasbíral všechna pera do čelenky, dostal ještě věčnou odměnu, diplom a cukrovou vatu.

I když bylo trochu chladněji, účast byla pěkná a akce se celkově moc vydařila. Děkujeme všem za účast a těšíme se zase na viděnou na dalším fáborkovém pochodu.

Mazlíci a Obecní úřad Louňovice

Koloběžkový závod

Již mnoho let pořádá obec koloběžkové závody pro všechny věkové kategorie. Letošní rok nebyl výjimkou, a tak se v sobotu 29. září od 15.00 hodin uskutečnila lita klání na tradiční trati v ulici K Horní návsi v lokalitě „Střed“. Pro všechny závodníky bylo zajištěno bezplatné zapůjčení závodních strojů. Menší koloběžky zapůjčila naše mateřská škola, ty větší pak Dobrovolný svazek obcí Ladů kraj. Soutěžilo se v pěti kategoriích: nejmenší děti do čtyř let, následovali předškoláci do 6 let včetně, školáci 7–10 let, školní mládež 11–14 let a pátou kategorií byly odvážlivci od 15 do 100 let. Přes celkem příznivé počasí se na start postavilo sice jen 22 závodníků, ale o to větší byla jejich chuť předvést co nejlepší výkon. Nejmladší kategorii na zkrácené trati vyhrál Lukáš Pešek v čase 58,56 s, předškoláky ovládla Maruška Pešková za 52,74 s. Školáky pak Tereza Černá v čase 40,65 s, školní mládež v nejlepším čase dne Karel Daniel za 32,84 s a nejstarší kategorii v litém boji tatínků vyhrál Josef Staněk za 37,22 s. Všichni zúčastnění obdrželi drobnou sladkost a první tři v každé kategorii byli odměněni zlatou, stříbrnou a bronzovou medailí. Poděkování patří také všem organizátorům akce.

Josef Řehák

Zvládly jsme další ročník louňovické burzy!

Byl to opět velmi podařený a pohodový den. Moc děkujeme, vše šlo jako na drátku: ranní pomoc s přípravou sálu (díky louňovickým chlapům!), přebírání krásně připravených a označených věcí (chválím velké zlepšení, samolepky padaly nejméně ze všech předešlých ročníků), dochvilnost těch, kdo si pro věci přišli, krásně uklizený sál v restauraci U Huberta, podpora ze strany OÚ Louňovice – to vše jsou důvody k všestranné spokojenosti.

Největším překvapením ovšem byl počet věcí, které byly určeny Dětskému centru Strančice. Myslím, že Vaše štědrost nemá v předchozích ročnících burzy obdoby. Budeme muset jet aspoň dvěma auty plnými ke stropu, abychom naskládali všechny hračky, knížky, pastelky, botičky a hory oblečení, které jste dětem da-

rovali! Moc děkujeme! Pokud máte nějaký nápad, kam můžeme sbírku přístě směřovat, dejte prosím vědět.

A tip na zlepšení do další burzy? Jeden bych tu měla – pokud jste smutní z toho, že se Vám málo věcí prodalo, zkuste do příště přemýšlet nad tím, zda si na burzu nezajít také něco koupit. On takový výměnný proces šetří náklady, přírodu a upevňuje vesnické vztahy. Jde přeci také o to, abyste se tu potkali :-)

Přemýšlet můžete do 30. března 2019, kdy plánujeme burzu na jaro/léto 2019.

Ještě jednou děkujeme za Vaši podporu!

Holky z burzy

Lampionový průvod

Lampionový průvod začal s menším zpožděním. Důvodem bylo rozdávání svítících náramků. Ty jsou potřeba nejen kvůli bezpečnosti, ale i pro vykouzlení úsměvu na tváři malým i velkým účastníkům.

Po vydání všech náramků jsme se všichni vydali napříč tmavými louňovickými ulicemi. Trasa se mi zdála kratší než minulý rok, ale atmosféra byla špičková. Na každém rohu na nás číhaly děsivě vydlané dýně, ovšem vítězem se opět stala velická dýně u Lázníčků. Šel z ní kouř a vydávala strašidelné skřeky a zvuky.

Nakonec se celý dav zúčastněných sešel u dubu sv. Václava na Středu, kde se rozdávaly prskavky.

Celý lampionový průvod byl zakončen úžasným ohňostrojem. Sice zmrzlí, ale s hromadou zážitků jsme došli domů, přičemž nám naše lampionky svítily na cestu. Pokaždé mi připomenou vše, co jsem za celý večer zažila.

Kateřina Machková

Odhalení staronové pamětní desky pomníku na Zvoničce

Rok 2018, takzvaný osmičkový, znamenal pro Českou republiku mnoho příležitostí k oslavným a vzpomínkovým akcím. Události v letech 1918, 1938, 1948 či 1968 patří neodmyslitelně k významným milníkům naší historie. Od vzniku republiky tomu bylo v říjnu 2018 přesně 100 let! Někdo by snad mohl namítat, že se naše obec nikterak nezapojovala do oslav těchto významných jubileí. Není to tak úplně pravda. V první řadě zastupitelstvo dlouze diskutovalo o tom, zda nevysadit u takto významné příležitosti další památní lípu. Už ono slovo „další“ signalizuje, že památných stromů v naší obci je opravdu mnoho. A popravdě, nenašli jsme místo, kam bychom strom umístili. Naproti tomu se obec rozhodla k renovaci, resp. výměně pamětní desky na pomníku pod zvoničkou. Starší spoluobčané si možná ještě vzpomenou, že původní pomník měl desku jinou. Na původní desce totiž bylo vytesáno všech sedm jmen občanů Louňovic, kteří padli v bojích za první světové války. Jejich jména na desce byla doplněna i fotografiemi.

V polovině osmdesátých let byla odhalena deska nová, která byla na pomníku do poloviny letošního roku. Oproti desce původní na ní nebyla vyryta jména a vyjadřovala počtu padlým hrdinům obou světových válek. Paradoxně ve druhé světové válce však nikdo z Louňaváků o život v boji nepřišel, a tak tento nápis nebyl úplně relevantní.

Obec se tedy rozhodla uvést věci do původního stavu a na nové desce pomníku pod zvoničkou si znovu můžete přečíst jména padlých z první světové války. Bohužel se nedochovaly jejich fotografie a ty tedy na desce chybí.

Slavnostní odhalení proběhlo 14. prosince. Bohužel se z technických důvodů nestihlo celé zrealizovat v říjnu u příležitosti oslav vzniku republiky, což nás trochu mrzí. Starosta obce zavzpomínal na historické události a obohatil tak přítomné o zajímavá fakta z minulosti obce.

Martina Malinová

Rozsvícení vánočního stromu

Letošní první adventní neděle připadla na 2. prosince a jako již tradičně se u nás v Louňovicích slavnostně rozsvěcel nazdobený vánoční stromek – tedy vlastně spíš strom. Kvůli jeho velikosti a místu, kde se nachází, je jeho zdobení trochu oříškem, ale přijde nám škoda nevyužít tak krásného a pravidelně rostlého smrku k vánoční dekoraci. Navíc tím naše obec alespoň trochu pomáhá šetřit české lesy.

Po několika letech, kdy se z jeho špičky snášelo k zemi devět světelných řetězů, doznal v roce letošním výrazných změn. Oproti tradičním devíti ho letos zdobí dvacet ledkových řetězů v ledově bílé a šest řetězů původních v barvě teple bílé. Naším záměrem bylo nechat staré řetězy viset jako obvykle svisle od špičky dolů a přes ně novými řetězy strom kolmo obkroužit. Náš sen o stromku ozdobeném jako doma v obýváku se ovšem rozplynul v husté mlze, která nás při zdobe-

ní obklopovala, a odvál ho ledový vítr neznámo kam, přičemž jsme se snažili v koši jeřábu přežít a ozdobit strom tak, aby alespoň trochu splnil naše očekávání, což se snad nakonec podařilo. Oproti letům minulým je na stromě ještě okolo padesáti vánočních koulí, tudíž evokuje vánoční atmosféru i přes den, když zrovna nesvíí v dál. A že je vidět opravdu odevšud a z velké dálky, o tom se přesvědčíte nejlépe z obou hrází rybníků, protože se majestátně tyčí nad celými Louňovicemi.

Přestože jeho rozsvícení provázelo podobně nevlídné počasí jako jeho zdobení – doslova lilo – dorazilo na tuto milou událost mnoho z vás. Pan starosta pronesl pár vřelých slov, děti z naší školky zazpívaly vánoční koledy a společně jsme si tak navodili příjemnou předvánoční atmosféru.

Společně si k Vánocům popřejeme v sobotu dvacátého pod zvoničkou za zpívání koled, popíjení svařeného vína a pojídání kaštanů.

Martina Malinová

Srdečné pozvání

Obec Louňovice pořádá
vánoční koncert
v mukařovském kostele
Nanebevzetí Panny Marie
v podání sólistů a členů
Státní opery Praha
v sobotu 29. 12. 2018 od 15:00 hodin.

Dobrovolné vstupné bude věnováno na opravy kostela v Mukařově

VÁNOČNÍ POZVÁNÍ

Přijďte na vánoční sešlost před Štědrým dnem,
přijďte popít horkého nápoje,
přijďte si pro pečené kaštiny a na sousedskou ochutnávku vánočního cukroví.
Přijďte zpívat koledy a popřát si štěstí a zdraví

**v sobotu 22. prosince 2018 od 17.30 hodin
v Louňovicích pod Zvoničkou**

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Čas nadílky přichází na podzim i v zimě, nejkrásnější dny v prosinci

Přestože podzimní počasí bylo v říjnu ještě v nedohlednu, plodů podzimu jsme se dočkali. A nejen to, hezky jsme si s nimi pohráli. Ve třídě Želviček si děti z jablíček připravily lahodný most a křehký štrůdl, z hrušek vyrobily roztomilého voňavého ježka. Před jeho zhotovením si chlapci a děvčata zkusili svůj čich při určování vůní koření, sušených plodů a ovoce, které prováděli se zavázanýma očima.

Ve třídě Rybiček si děti s paní učitelkou vydlabaly dýně a vytvořily veselá strašidla. Hned druhý den nás vítala u vchodových dveří naší školky. Nescházely však ani hrátky s dalšími přírodninami.

Na kaštiny jsme se vypravili před místní obchůdek. Protože v té době zrovna pořádně foukalo, přinesli jsme do školky opravdovou kaštanovou nadílku. Žaludy a bukvice nám padaly ze stromů v našem lesíku, takže jsme o podzimní plody neměli nouzi. A na šišky a kůru jsme zašli do lesíka hned vedle školky. Využívali jsme vše při předmatematických, pracovních a výtvarných činnostech, při skládání různých obrazců, rozvíjení smyslového vnímání i při hrách. Starší děti si vyrobily kamaráda Kaštánka v životní velikosti.

V říjnu jsme se pustili do tvoření z keramické hlíny. Děti si udělaly krmítko ve tvaru sovy, do kterého mohou v zimě se svými

rodiči upevnit ložovou kouli pro ptáčky. V keramickém vyrábění jsme pokračovali i dále, a tak vznikli čertíci, misky i andělé. V listopadu se děti již nemohly dočkat prvních sněhových vloček, které jsme očekávali s příchodem svatého Martina. Sníh však letos 11. listopadu nenapadl. Děti si přesto sněhových vloček užily

Zrovna v té době už byl čas připravovat se na blížící se adventní čas. Letos jsme pozvali rodiče na výtvarné adventní tvoření. Domů si odnesli krásné věnečky a vánoční výzdobu. Želvičky čekalo jako každý rok vystoupení u příležitosti rozsvícení vánočního stromu - učily se přednášet na mikrofon, zpívaly vánoční

dost a dost. Na naší zahradě a v lesíku jsme uspořádali sportovní hru „Za sněhovou vločkou svatého Martina“. Děvčata a chlapci přenášeli „vločky“ v dlani při překonávání překážkové dráhy, házeli „sněhovými koulemi“ na „sněhuláka“, zdolávali překážky na „koni“, jezdili s „husou“ mezi kuželi a hledali „sněhové vločky“ v lese. Na závěr hry se děti s Martinem opravdu setkaly. Jako odměnu za splnění všech úkolů od něj dostaly keramickou medaili s obrázkem sněhové vločky a zlatou čokoládovou podkovu. A možná, že jsme sníh naší hrou přivolali – za několik dní opravdu napadl.

písničky a koledy, hrály na rytmické hudební nástroje. Ne vždy však vyjde všechno tak, jak bychom si přáli. Zatímco den před naším vystoupením napadl sníh, druhý den jako by kouzelným proutkem mávnul – sníh roztál a přišlo a přišlo. Říká se, že bychom měli brát každou situaci pozitivně – a tak jsme si říkali, že naše Země vláhu potřebuje. To nejdůležitější se povedlo – louňovický vánoční strom se rozsvítl a září do dálky na všechny světové strany. A my připravené pásmo předvedeme také na vánoční besídce „U Huberta“.

Začal advent a pro všechny děti nadešel hned ve středu den „D“. I letos jsme se rozhodli, že děti nebudeme ve školce stresovat návštěvou Mikuláše, čerta a anděla. Ať si jich užijí či neužijí navečer doma dle rozhodnutí rodičů. Uspořádali jsme již tradiční „Mikulášský, čertovský a andělský karneval“, a tak do tříd

po ránu nepřicházely děti, nýbrž pohádkové bytosti. Zatímco čertů a andělů se sešlo habaděj, Mikuláš byl jen jeden, ale přišel i Santa! Na pořádné veselí to úplně stačilo a nakonec se i nadělovalo. Třidu Rybiček navštívil anděl s Mikulášem v době, kdy byly děti venku. Kromě nebeských stop – stříbrných vlasů a perliček – zde zanechali pro holčičky a chlapce adventní kalendáře a balíčky s ovocem a sladkostmi. V Želvičkách to bylo napínavější. Už při svačině tůkal čert na okno a dokonce ukázal svoji strašidelnou hlavu. Po příchodu ze zahrady objevily děti na dveřích v šatně uhelné stopy, saze a škrábance, obrázek čerta a vzkaz „Byl jsem tady“. Dobře to nakonec skončilo i v této třídě – na děti čekala stejná nadílka jako v Rybičkách.

A tak čas vesele utíká a nejkrásnější dny, jaké děti znají, jsou za dveřmi. Dovolte mi proto popřát Vám všem šťastné a veselé Vánoce, do nového roku hodně zdraví a štěstí, mnoho lásky, pohody a klidu!

Bohumila Nováková, ředitelka MŠ Louňovice

»» ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ««

Výběr nových knih do knihovny je čím dál náročnější, vychází totiž spousta rozmanitých knih různého žánru. Jak vybrat to správnou, aby zaujala co nejvíce čtenářů? Naslouchám tipům od čtenářů, o čem se mluví v rádiu nebo jaké recenze vycházejí v časopisech či novinách. Do knihkupectví chodím vybírat knihy spolu s dětmi. Již odrůstají pohádkám a od knih pro náctileté pomalu přecházejí ke knihám pro dospělé. Karlík rád zabrousí do fantasy a sci-fi. Tento žánr zde čte jen pár lidí, a tak s výběrem jsem velmi opatrná. První, co zjišťuji, kolik to má dílů. Při posledním nákupu přinesl Karlík jeden titul a hned hlásil, že má jen jeden díl. Knihy po zadání do počítače balím do igelitu. Znovu jimi listuji a pročítám. Náhodně otevřu a čtu pár stránek, a tak se stane, že místo zabalení všech knih zabalím jen jednu. Přesně to se stalo teď. Knihu jsem náhodně otevřela a děj mě zaujal, pohltil natolik, že jsem zapoměla vnímat čas. Ve tři ráno, kdy už mi byla zima, jsem šla spát. Celý den jsem o knize přemýšlela. Nedalo mi to a knihu jsem začala číst od začátku, po celou dobu, než jsem ji přečetla, jsem chodila spát až ráno. Děj knihy se mi zaryl pod kůži. Neustále o knize přemýšlím. Jak se asi bude děj vyvíjet dál v dalších dílech. Latka je z mého pohledu nastavená hodně vysoko.

„Pamatuj si i to, co se stane tobě, a pamatuj si to dobře. Všechno ve tvém životě je důležité a všechno má svůj smysl. Život se skládá ze vzpomínek. Z dobrých i ze špatných. Ty dobré si pamatovat chceme, ty špatné se připomínají samy. Když se objeví nějaká špatná, můžeme ji zahrnat dobrou. A když myslíme na hezkou, vybaví se ošklivá. A takový je život, Ilan. Vzpomínka střídá vzpomínku. Ty obyčejné postupně vyblednou a ty podstatné s námi zůstávají. Těch hezkých je bohužel vždycky málo. Ale bez vzpomínek, Ilan, bez vzpomínek by nebyl život.“ (Naslouchač - Petra Stehlíková)

Přeji vám všem krásné vánoční svátky. Ať jsou plné štěstí, pohody a radosti. A to, co najdete pod stromečkem, ať vám vykouzlí úsměv na rtu, zahřeje u srdíčka. Vždyť ty malé obyčejné věci potěší nejvíce.

Vaše knihovnice Marie Danielová

TJ Slavia Louňovice – muži

Po postupu našeho mužstva dospělých do III. třídy (skupina B) okresu Praha-východ se nám bohužel příliš nedaří. Po slušném začátku přišla vlna proher. Přezimujeme tak až na 11. místě se 13 body a pasivním skórem 17:20. Soutěže se účastní 14 týmů, hůře na tom jsou už jen Mnichovice, Čestlice a poslední Mukařov. Nejlepšími střelci podzimu 2018 jsou Martin Hrouda (7 gólů), David Jirsa (6 gólů) a Roman Orság (2 góly). Statistice počtu odehraných minut vévodí Lukáš Vajner (1141 minut), dále je za ním v této statistice Roman Orság (1097 minut).

S koncem podzimu na lavičce skončil trenér Martin Lískovec, jehož zásluhou se utvořila dobrá parta převážně místních fotbalistů. Za jeho dosavadní činnost bychom mu chtěli za výbor TJ moc poděkovat, jeho práce pro tým si nesmírně vážíme. Přejeme mu hodně štěstí a úspěchů při jeho dalších sportovních aktivitách.

Naším důležitým úkolem bylo co nejdříve přivést nového trenéra. Tím se stal 22. listopadu 2018 Jiří Holub, který již plánuje pro svoje svěřence náročnou zimní přípravu. Přejeme mu co nejvíce sportovních úspěchů a radosti z této činnosti.

Tomáš Prosr

TJ Slavia Louňovice – mládež

Naše nejmladší kategorie „Babyfoot“, (neboli „BF“) čítá aktuálně 19 pravidelně chodících dětí, z toho je 18 chlapců a jedna dívka. Nejvíce máme zastoupen ročník 2012, a to počtem 11 dětí, dále ročník 2013 se 4 dětmi, jedno dítě je ročník 2014, dvě se narodily v roce 2015 a dokonce i ročník 2016 je zastoupen jedním dítětem. Díky tomuto věkovému rozvrstvení se snažíme naše tréninky koncipovat tak, abychom všechny zapojili a nikdo se nenudil. Ročníky 2012 a 2013 se již pravidelně zapojují do turnajů, kterých se účastníme. Jen pro současnou zimní sezónu 2018/19 máme naplánováno celkem devět halových turnajů. Jejich přehled a stejně tak i podrobnější dění naší nejmladší věkové kategorie můžete pravidelně sledovat na našich www stránkách: <https://www.slavialounovice.com/bf-baby-foot>, kde přinášíme pravidelné informace. Pokud byste chtěli rozšířit naše řady a vyzkoušet si, jaká jsme prima parta, tak se určitě na naše stránky podívejte. Dočtete se tam mimo jiné i to, kam za námi můžete přijít a nějaký ten trénink si s námi vyzkoušet. A pokud se vám s námi bude líbit, můžete se stát jedním z nás. Těšíme se na vás.

Po nějaké době došlo k reorganizaci soutěže mladších žáků a týmy byly rozděleny do dvou výkonnostních skupin. Naši kluci jsou v rámci okresu kvalitou uprostřed, a nakonec byli nasazeni do té silnější skupiny, kde střídají dobré výkony s výpadky. Na ty nejlepší nestačíme a zatím jsme na 12. místě z 13 týmů. Mladší žáci navíc značně vypomáhají starším žákům a cca 6 jich už pravidelně naskakuje do mistrovských zápasů, kde rozhodně nejsou jen do počtu.

Kvůli tomu, že nám do dorostu odešel kvalitativně i kvantitativně silný ročník 2003, který jsme nemohli nahradit, tak jsme se po ročním úspěšném působení starších žáků v krajské soutěži, kdy jsme po výborném podzimu a slabším jaru obsadili 6. místo, přihlásili opět do okresního přeboru Prahy-východ. Bohužel se po několika odhlášeních týmů utkává pouze 5 týmů a kulantně řečeno je kvalita soutěže velmi ovlivněna tím, že ji ve značné míře hrají mladší žáci. Po úvodních dvouciferných výhrách jsme se přizpůsobili i my. Dvěma našim nejlepším hráčům jsme umožnili roční působení v žákovské lize a i my to nyní výrazně doplňujeme ročníky 2006 a 2007. Zatím jsme na 2. místě.

Vzhledem k neexistenci dorostenecké soutěže v okrese Praha-východ už druhým rokem hrajeme přebor okresu Kolín. Vloni jsme se pohybovali v horším středu, a i když máme asi jeden z nejmladších kádru v soutěži, tak jsme letos chtěli být výše. Zatím nás ale sráží nízká efektivita při zakončení a také negativní bilance při penaltových rozstřelech 0:3, takže navzdory aktivnímu skóre 20:18 i pěkné hře jsme ve velmi vyrovnané tabulce zatím až na 7. místě, na 5. místo ztrácíme 3 body. Na jaře věříme v posun někam na 5. místo. Úkolem dorostu je samozřejmě připravovat hráče pro A-tým a po několika letech máme v chlapech konečně dalšího odchovance z našich mládežnických kategorií, Jardu Váňu, takže pro jarní část sezóny je naším cílem zapojit některé další dorostence do mužské kategorie.

Nyní nás opět čeká zimní sezóna, takže po vzoru minulých let nás čekají tréninky v tělocvičnách po okolí, velké množství halových turnajů pro mladší kategorie a zimní liga pro dorostence.

Chci poděkovat všem trenérům, kteří věnují svůj čas i energii našim dětem. Speciální pochvala patří i trenérovi „bez kategorie“ Jiřímu Klímkovi, který se věnuje výchově brankářů. Rovněž moc děkujeme za přibližně 10letou činnost trenéra mládeže, Michalu Zábojovi. To je již opravdu dlouhá doba práce pro mládež TJ. Do dalších období potřebujeme doplnit trenérský kádř, takže apelujeme na rodiče a přátele klubu, aby nám s dětmi pomohli.

Martin Kadlec a Jan Paroulek

Orientační běh

Jako každý správný oddíl jsme na konec sezóny připravili oddílový přebor. Pro první ročník jsme neopustili domácí prostředí Voděradských bučin a o víkend 10.-11. listopadu uspořádali tříetapový závod s centrem na hřišti fotbalové Slavie. Za krásného počasí a vydatné pomoci rodičů, kteří přispěli s cenami, napekli, navařili, hlídali v lese nebo i závodili, se závodů zúčastnilo 42 dětí a dospělých ve věku od šesti do šedesáti let. Čtyřem kategoriím – Nováčkovský kufr, Závod nadějí, Malá mistrovská a Velká mistrovská – jsme v sobotu dopoledne připravili sprint s hromadným startem. Poté následovala zkrácená trať startovaná intervalově a v neděli třetí etapa s handicapovým startem podle výsledku prvních dvou etap. Parametry tratí byly následující:

Etapa 1

Nováčkovský kufr – 900 m, Závod nadějí – 2 km s možností zkrácení, Malá mistrovská – 1,5 km a Velká mistrovská 1,5 km s volným pořadím kontrol

Etapa 2

Nováčkovský kufr – 2,4 km, Závod nadějí – 3,3 km s možností zkrácení, Malá mistrovská – 2,4 km a Velká mistrovská – 3,3 km

Etapa 3

Nováčkovský kufr – 2,5 km, Závod nadějí – 4,1 km s možností zkrácení, Malá mistrovská – 3,5 km a Velká mistrovská – 4,4 km

Uznání zaslouží nejen nejmenší, kteří se vydali do lesa poprvé sami, ale i rodiče, kteří je tam vyslali, protože zůstává otázkou, kdo byl nervóznější. Jelikož se ale nikdo neztratil, mohli být všichni účastníci oceněni diplomy i věcnými cenami. Aby bylo zpravodajství úplné, doplňuji, že přeborníky Louňovic v orientačním běhu pro rok 2018 jsou Marie Pešková, Sára Šunková, Anička Břízková a Lucie Bartůňková.

Honza Šunka

BVB 2018

Je to neuvěřitelné, ale letos proběhnul v našich krásných lesích již 13. ročník Běhu Voděradskými bučinami. Závod tentokrát „udělali“ muži v kategorii 40+ slušnou účastí deseti závodníků. Zde jsme také zaznamenali nejlepší výsledky. První v celkovém pořadí byl sice Antonín Rektor z Modřan v čase 57:29, ale hned za ním se umístil Jan Šunka, náš borec, také jako jediný další s časem pod 1 hodinu. Ve velmi kvalitním výkonu doběhl do cíle i další náš běžec David Kolář s časem 1:10:31. Letos se opět vyplácely kromě věcných cen i peněžní prémie pro neúspěšnější tři v kategorii, a to téměř 3000 Kč.

Na závěr bych pochválil již tradičně velmi pěkné počasí a musím také poděkovat našemu obecnímu úřadu za finanční podporu a našim pomocnicím Dáše, Věře a Alence. Už nyní se těšíme na 14. ročník, který jsme naplánovali tentokrát až na 19. října 2019.

Bohouš Paleček

■ ■ ■ ■ ■ DIVADLO ■ ■ ■ ■ ■

DIPONA

Když končí rok, jsme zvyklí bilancovat: co se nám povedlo, co jsme během roku stihli nebo nestihli, co všechno jsme udělali.

V divadle DIPONA je to již šestým rokem stále stejné. Během roku hrajeme či pořádáme pravidelná divadelní představení pro děti a dospělé, v létě Louňovickou letní divadelní aktivitu. Maximálně plníme to, co jsme si předsevzali: starat se o kulturní dění v obci. Zda se nám to daří, posoudí naši diváci.

Přeji Vám krásné Vánoce, zdraví v novém roce a pěkné chvíle s divadlem.

Za DS DIPONA Eva Brůhová

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM OD 60 LET, KTERÍ SLAVÍ KULATINY
A PŮLKULATINY, A VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET:

LEDEN 2019

* *Karolina Adelová, Ilona Kavalierová, Anna Mrázková Holingerová,
Irena Kirsová, Eva Sklářová, Zdeňka Fialová, Alena Eisenhammerová*

ÚNOR 2019

* *Jarmila Vobrová, Josef Kovařík, Jindřiška Krutská*

BŘEZEN 2019

* *Blanka Štrobachová, Alena Stengelová, Hana Slunečková, Marie Dicková,
Jiří Formánek, Lubor Musil, Václav Mrázek, Jiří Moucha, Dagmar Váňová*

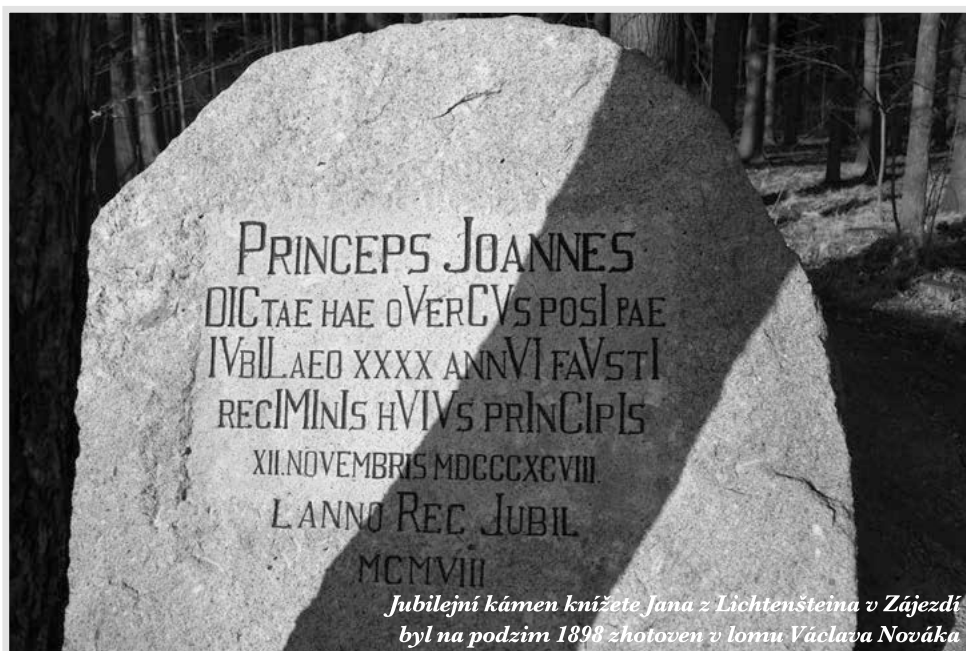
Z HISTORIE OBCE

Počátky těžby žulového kamene na Mukařovsku 3. část

První místní kameníci do závěru 19. století

V předešlých dílech jsme odhalovali první kroky kameníků v oblasti žulového Mukařovska (1. garnitura), mohli jsme sledovat jejich usazování (2. garnitura) a být svědky prvního vzepětí těžby po příchodu dolnoměstských kameníků od závěru 60. let 19. století. Oprávněně můžeme s předáváním kamenických zkušeností spojovat právě Dolnoměstské (3a. garnitura) a skupinku jejich spolupracovníků (3 b. garnitura). Jejich následný odchod neznamenal pokles kamenických aktivit. Naopak. První místní (3c. garnitura) se naučili pracovat s kamenem a stávali se samostatnými kameníky. Do roku 1873 se kameníky vyučila první asi desítka místních mládenců, práci v lomech našel zhruba stejný počet osob, nezřídka již postarších, plnicích při zpracování kamene pomocnou roli. V té době se v matričních záznamech začíná objevovat termín "kamenický tovaryš". Vyučení řemeslu nebylo časově striktně vymezeno a lze se setkat s kameníky dlouhodoběji setrvávajícími v pozici tovaryš. Vyučení bylo završeno tzv. tovaryšskou zkouškou, zhotovením určitého kamenického výrobku (např. korýtko apod.). V 90. letech se systém výuky pozměnil, adept řemesla je již nazýván "kamenický učeň", doba výuky se vymezuje na 3-4 roky a je završena udělením výučního listu.

Od 80. let 19. století již můžeme o kamenickém řemesle mluvit jako o zdomácnělém. Ze starších kameníků dožíval v Louňovicích nestor tohoto řemesla František Adam, v Srbině byl činný kamenopodnikatel František Dušek s Josefem Žatečkou a Františkem Holým, ve Svojeticích Karel Polívka

*Jubilejní kámen knížete Jana z Lichtenšteina v Zájezdí
byl na podzim 1898 zhotoven v lomu Václava Nováka*

Mukarov, kostel Nanebevzetí P.Marie, 1891, skladba zdíva

a v Babicích kamenický mistr Josef Šetek s Josefem Militkým. Kamenické řemeslo během krátké doby přešlo do rukou místních kameníků, jako další kamenický mistr se mezi nimi vypracoval vyžlovský Václav Novák. Počet kameníků můžeme v té době odhadovat na 30-35 osob. Zde je počátek přerodu některých vesnic (Louňovice, Svojetice, Tehovec, později Žernovka) ze zemědělsko-řemeslnických na tzv. kamenické.

Většina kameníků pocházela z rodin podruhů a domkářů, tedy ze sociální skupiny dosud tradičně nacházející obživu v zemědělství. Neméně početná skupina pocházela i z rodin řemeslníků, původ ze selského prostředí zůstal výjimkou. Demografický vývoj regionu po polovině 19. století poskytl dostatečné množství „volné“ pracovní síly. Chudý původ i nevelké výdělkové

možnosti kameníkům zatím zpravidla neumožňovaly zajištění vlastní nemovitosti, převážná většina tak putovala po podnájmech u domkářů, méně často u sedláků, a to jak v rámci domovské vesnice, tak i vesnic okolních. Vlastním domkem disponovalo začátkem poslední čtvrtiny 19. století jen několik kameníků, prvními byli Fr. Dušek v Srbíně, Fr. Šetek v Babicích, později např. Ant. Lacina v Tehovci, Matěj Huša ve Svojeticích či bratři Novákové z Vyžlovky. Ze stejné sociální skupiny pocházely i manželky kameníků. Společenský vzestup byl vzácným jevem, příkladně jej lze sledovat u nádenického synka, kameníka, poté kamenického mistra a nakonec majitele žernovských lomů Václava Nováka z Vyžlovky. Následování synů v kamenické profesi je dalším charakteristickým rysem, který dal vzniknout několikagenerační rodinné tradici. Jak lze sledovat níže, tvořili kameníci v jednotlivých vesnicích leckdy příbuzensky propojené kamenické „klany“: Lacinovi v Tehovci, Tůmovi a Horáčkoví v Louňovicích, napříč vesnicemi Minaříkoví. Kameníci sice zůstávali jak profesně, tak příbuzensky součástí široké skupiny vesnického zemědělského dělnictva, velmi záhy se ale svými vzájemnými vazbami začali vyčleňovat. Matriční zápisy dokumentují profesní vazby v případech svatebních svědků a kmotrů narozených dětí. K formování vlastních uskupení – spolků – došlo až mnohem později, v období první republiky.

V 80. letech 19. století se hlavní středisko těžby přesunovalo do nově otvíraných lomů na Horce u Žernovky. Ve větších lomech se přecházelo od stěnové k jámové těžbě, k mechanizaci, postupně se zdokonalovaly těžební prostředky i nástroje. Zformovalo se jádro významnějších kamenopodnikatelů, které se následně neměnilo ani ve vrcholné prvorepublikové éře průmyslové těžby a mizí až se soumrakem kamenického řemesla po poválečném znárodnění. Vedle srbínských Dušků se na Žernovce etablovali v budoucnu nejvýznamnější firma Nováková a následně Králíkova, které počátkem 20. století doplnila firma Hencova. V nich budou stabilní zaměstnání nacházet desítky kameníků. Ostatní lomy jsou provozovány v menším rozsahu, někdy i jen sezónně či příležitostně, např. v Srbíně lomy Liškův, Kalašův, na Žernovce Klégrův, Klémův, Třešňákův. Výrobní sortiment se ustálil, většinu produkce představují kvádry, kostky, obrubníky a šterk, náročnější tvorba zůstává ojedinělou. Výjimku představuje objekt, vzniklý právě v závěru sledovaného období – novostavba kostela Nanebevzetí Panny Marie v Mukarově z počátku 90. let 19. století.

Srbín

1843: 16 domů (31 bytů), 7 sedláků, 138 obyvatel

1872: 20 domů, 173 obyvatel

1890: 27 domů, 179 obyvatel

Ve vsi byli usazeni dva významní dolnoměstští kameníci – v č. p. 9 Josef Žatečka (naposledy roku 1883) a v č. p. 24 František Dušek, po podnájmech se před odchodem do Svojetic pohyboval kameník František Holý (1872-81) z Novobydžovska. Ve vsi setrval jen majitel lomu **František DUŠEK** (1842-1899). Z jeho synů se František stal profesorem obchodní akademie v Hradci Králové, živnost po otci převzal na počátku 20. století kameník **Karel DUŠEK** (1880-?). Lom dodnes zůstal v majetku potomků. Z rodáků se kamenickému řemeslu vyučila trojice bratrů Minaříkových, pouze však František, a to jen epizodně, v obci pobýval. Podobně zde v 80. letech žil louňovický kameník František Tůma. Lze předpokládat, že v Duškově lomu nacházeli práci nejspíše kameníci z Tehovce a Svojetic.

František MINAŘÍK (1848 -?) byl synem srbínského podruha a senaře Františka Minaříka, kameník, od 28. 9. 1871 ženatý s Annou Šindelářovou ze Svojetic č. p. 28. Po svatbě bydlel ve Svojeticích č. p. 20 a č. p. 5. V letech 1875-78 se vrátil do Srbína a bydlel v č. p. 10, v letech 1881-95 žil opět ve Svojeticích č. p. 24, od roku 1895 byl zpět v Srbíně č. p. 19 a nakonec zakotvil na Žernovce (1904 č. p. 4, 1909 č. p. 3). Z jeho devíti potomků se dospělosti dočkala jen trojice dcer. Louňovický rodák **František TŮMA** (1851-1916) se do Srbína přizemil 5. 2. 1881 sňatkem s Barborou Minaříkovou (sestrou předešlého), v letech 1881-89 žili u rodičů manželky v Srbíně č. p. 5, než natrvalo přesídlili do Louňovic. Závěrem století se stal kameníkem syn domkáře a hudebníka Antonína Kalaše **Václav KALAŠ** (1880-?), později kamenický mistr v č. p. 25, od roku 1905 ženatý s dcerou kosteleckého pekaře. Jeho působení již patří do 20. století.

Tehovec

1843: 25 domů (46 bytů), 12 sedláků, 211 obyvatel

1872: 34 domů, 268 obyvatel

1890: 39 domů, 276 obyvatel

Ves dosud stála tak trochu stranou. To se mělo změnit. Jako dělník zde od roku 1870 působil nalezenec **Jan ŠVARC**, který se ale jako kameník uvádí až roku 1874, naposledy v roce 1881. Je nutno jej řadit spíše mezi následující. V 70. letech se kamenickou profesí začalo živit hned deset osob z vesnice, dva z nich jen krátkodobě. Trojice pravděpodobně absolvovala vyučení, další měli za sebou kariéry dělníků či řemeslníků. Tehovec v této době představoval obec s největší koncentrací kameníků.

Pozoruhodný je vztah k tomuto řemeslu u rodu Lacinů. Syn sedláků z Tehovce č. p. 6, švec a domkář v Tehovci č. p. 18 Václav Lacina (1803-1876) měl čtyři syny, kteří se v průběhu života živili jako kameníci. Nejstarší z nich **Jan LACINA**, před rokem 1863 ženatý s Marií Kučerovou, byl truhlářem a žil v Tehovci č. p. 11 a 25. V letech 1874 a 1876 se objevuje i odkaz na kamenickou profesi („dělník kamenický“). Poté v Tehovci figuruje opět jako truhlář, od 80. let žijící

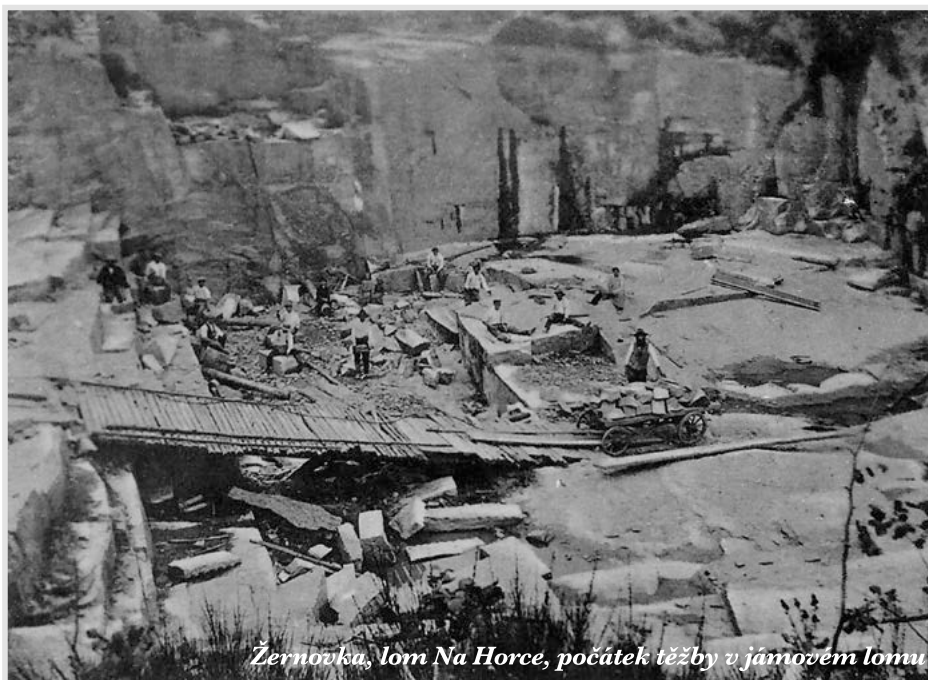
ve vlastním č. p. 37. Kamenickou profesi si později zvolil jejich syn **Josef LACINA** (1865-?), od 16. 10. 1891 ženatý s Annou Černou z Klokočné a doložený v č. p. 25 a 10. Kameníkem je označen roku 1876 další ze sourozenců, obvykle ale označovaný jako dělník **František LACINA** z Tehovce. Oproti němu třetí z bratrů **Josef LACINA** (1848-?) byl kameníkem již při sňatku s Rosalí Janouškovou z Radenic (o. Karlín) dne 16. 8. 1871 a je tak nejen prvním „domácím“ tehoveckým kameníkem, ale jedním z prvních místních kameníků vůbec. Manželé žili u rodičů v č. p. 18 (1876-79), než mladá manželka roku 1879 zemřela na tuberkulózu. Další Josefovy osudy bohužel neznáme. Nejmladší **Antonín LACINA** (1851-?) uzavřel sňatek také jako kameník, ženil se 20. 7. 1874 s dcerou louňovického

pastýře Annou Čermákovou, krátce žili v Louňovicích, poté v Tehovci, doloženě roku 1876 v č. p. 11, v letech 1882-92 v č. p. 30, jehož se stali majiteli. Kameníky byli počátkem 20. století i jejich synové **Alois a Vincenc LACINOVI** (1876-?). A aby nebylo kameníků Lacinů v Tehovci málo, byl jako kameník ojedinele zmíněn i jejich strýc **František LACINA** (1840-?, dělník, jako kameník v roce 1882 a 1885), v polovině 80. let se do Tehovce č. p. 11 přistěhoval jeho mladší bratr a tedy další strýc sourozenců Lacinových, babický kameník **Pavel LACINA** (1848-?) s manželkou a potomstvem (viz Babice).

Zajímavý původ měli další tehovečtí kameníci bratři Milerové (později převládlo psaní Müller). **Josef MILER** (1847-) byl vnučkem řezníka z Čelákovic, jeho otec řezník Tobáš Miler se usadil v Mukařově č. p. 10. U otce se stal řeznickým tovaryšem, 16. 1. 1871 se oženil s dcerou tehoveckého domkáře Marií Líznerovou a přesídlil do Tehovce č. p. 30. Již v září 1871 se ale uvádí jako kameník, v letech 1872-73 žije v č. p. 28, v dubnu 1873 je uváděn jako řezník, v prosinci 1874 jako "bývalý kameník, nyní opět řezník" v Tehovci č. p. 10, ale po roce 1876 figuruje opět jako kameník z Tehovce, v letech 1879-80 v č. p. 11 a 1882-83 naposledy v č. p. 25. Koncem 90. let žil jakýsi kameník Josef Miler v Srbíně, mohlo by se jednat o našeho Josefa, jehož další osud je neznámý. Mladší bratr **Alois MILER** (1852-) se asi kameníkem již vyučil, 8. 11. 1875 se oženil s Marií Šindelářovou ze Svojetic. V roce 1880 bydlel s bratrem v Tehovci č. p. 11, v letech 1885-87 patrně stírá bratra i v č. p. 5. Později je doložen v č. p. 10 (1890-1895). Synové **Josef** (1880), **Alois** (1885) a **Stanislav** (1887) otce v povolání následovali, přesídlili ale do Babic.

Václav ŘEŘIČA (1851-1914) byl synem tehoveckého krejčího Matěje Řeřichy, dne 3. 11. 1873 se jako kameník oženil s dcerou tehoveckého domkáře Annou Eliášovou se kterou žili u tchána v č. p. 15. Bydliště rodina změnila až před rokem 1883, od kdy žila v Tehovci č. p. 11. Z deseti dětí čtveřice v dětství zemřela, dva z chlapců, **Alois** (1877) a **Antonín** (1891), se později stali kameníky. V roce 1894 se Řeřichovi přestěhovali do Louňovic, kde v letech 1894-1906 vlastnili domek č. p. 22. Roku 1900 figuruje Václav jako kamenický pomocník. Poté rodina žila u chalupníků Bacilů v č. p. 2, kde 22. 5. 1914 bývalý kameník Václav Řeřicha zemřel na tuberkulózu plic.

O desetiletí starším byl **Petr TŮMA** (1839-?), syn sedláka a kdysi rychtáře ze Žernovky č. p. 2 Josefa Tůmy. Vyučil se sedlářskému řemeslu a 2. 8. 1864 se oženil s Annou Smolíkovou, selskou dcerou z Tehovce č. p. 11. Zde se rodina po kratším pobytu na Žernovce usadila, po roce 1873 přesídlila do č. p. 30. V listopadu 1875 je Petr Tůma uveden ještě jako "sedlář, nyní kameník", od té doby již jen jako kameník. Roku 1885 se rodina přestěhovala do Žernovky (1891 č. p. 2, č. p. 9), poté do Svojetic (1895 v č. p. 28, 1896 č. p. 20 a 1902 č. p. 56) než se nakonec stárnoucí Petr Tůma vrátil do domovské obce, kde od roku 1903 zastával funkci obecního posla. V Žernovce počátkem 20. století dožil.

Žernovka, lom Na Horce, počátek těžby v jamovém lomu

Do 20. století nastupující generaci kameníků vedle výše uvedených bratřanců Lacinových, bratrů Komárkových, Milerových a Budského představuje **Jan DENEMARK** (1873-1917), syn domkáře z Tehovce č. p. 29, roku 1895 kamenický tovaryš, od 8. 6. 1896 kameník ženatý s Marií Černou z Klokočné a bydlící v č. p.41 (padl ve válce), **Václav KADERÁBEK** (1877-?), syn nádeníka z č. p. 9, žijící v č. p. 17, **Antonín KRÁLÍK** (1882-?), syn domkáře z č. p. 4, či **Karel VYKOUKAL** z č. p. 32.

Josef BURIAN (1857-) byl syn zedníka a domkáře v č. p. 42 Tomáše Buriana, zároveň synovec kameníka Karla Polívky, žijícího tamtéž. Kameník a hudebník od roku 1880 ženatý s Marie Krejsovou a žijící po podnájmech v č. p. 28 (1884), č. p. 26 (1886), č. p. 1 (1889) a zpět v č. p. 42 (1894). Posledním ze svojetických kameníků závěru 19. století je **Josef KUREL**, syn domkáře Josefa Kurela ze Svojetic č. p. 28, s manželkou Kateřinou Černou z Klokočné bydlící v rodném domku (1894).

Otto Krutský

22

■ ■ ■ ■ ■ KAM NA VÝLET ■ ■ ■ ■ ■

VÝLETY ZA PŘEDVÁNOČNÍ ATMOSFÉROU

Advent už dávno není časem zklidnění a rozjímání, jak ho vnímali naši předkové, pro které to opravdu byla doba odpočinku po skončení zemědělských prací a doba čekání na příchod Spasitele. Přesto i my si můžeme dopřát alespoň chvilkové zastavení v každodenním shonu a připravit se na Vánoce, ať už jsou to pro nás svátky duchovní či rodinné.

Můžete třeba vyrazit na některou z výstav betlémů, kterých se od prosince do ledna koná celá řada. Mezi tradiční a oblíbené patří výstava v **Betlémské kapli**, která má pro letošek podtitul *Hravé Vánoce*, což znamená, že kromě desítek betlémů z rozličných materiálů uvidíte i celou řadu hraček, a to včetně autíček, parních strojů a vláčků.

V Praze jsou betlémy vystaveny také v **Jindřišské věži**, kde mají zapůjčené betlémy z Třeště na Vysočině, města s dlouholetou tradicí ručně vyřezávaných betlémů. Pokud byste měli od 25. prosince do 2. února cestu přímo kolem Třeště, můžete projít místní *Betlémskou cestu*, která vás provede po domácnostech jednotlivých tvůrců betlémů, kteří vám svoje výtvořky předvedou. Vrátime-li se do Prahy, betlémy a letos také vánoční stromčky z různých koutů světa najdete v **Muzeu Karlova mostu**. Místní raritou je Vltavský rybí betlém či slaměný betlém v životní velikosti.

Betlémy zpřítomňují scénu narození Páně v městě Betlémě a slouží také k duchovnímu rozjímání. Duši však může pomoci napravit už samotné vytváření betlému, což dobře vědí v **Psychiatrické léčebně v Bohnicích**, kde v kostele sv. Václava vystavují mimo jiné keramický betlém, vytvořený

při arteterapii v 90. letech. Kostel není otevřený každodenně, před návštěvou se tak raději ujistěte, že bude betlém zpřístupněn, na www.krestanskevanoce.cz.

Máte-li chuť vyrazit i za Prahu, nenechte si ujít netradiční betlém z másla, který můžete vidět – jak jinak než – v **Máslovicích**. Výstava je otevřená o víkendech, ve všední dny po předchozí domluvě. Z Máslovic můžete pokračovat na sever do **Mělníka**, kde v místním muzeu připravili výstavu s interaktivními prvky *Přijďme spolu do Betléma*, která vám představí soubor historických krkonošských betlémů z Jilemnice či čerstvý perníkový betlém, vytvořený speciálně pro tuto výstavu. Vše je doplněno fotografiemi, které ukážou současnou podobu Svaté země.

Vydat se však můžete i do nedalekého **Kolína**, jehož muzeum stojí za návštěvu v každé roční době, ale v prosinci připravili v jedné ze svých budov – v Červinkovském domě – výstavu *Vánoce v měšťánském domě*, která vám přiblíží vánoční zvyky a tradice, spolu s typickými způsoby zdobení vánočních stromků, a ukáže vám také, jak se na Vánoce slavnostně prostíraly stoly. Třeba se inspiřujete i pro svůj Štědrý večer. Návštěvu kolínského muzea si můžete rozšířit také o Veigertovský dům na Karlově náměstí, kde až do 10. února probíhá výstava *Josef Lada jak ho neznáte*, která i nám, obyvatelům Ladovského kraje, přiblíží hrusického rodáka z jiného pohledu, než jsme zvyklí. Uvidíte například kostýmy ze slavné filmové pohádky *Hrátky s čertem*.

Přeji vám klidný advent, radostné Vánoce a šťastnou cestu při vašich výletech!

Kateřina Míková

SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ STARONOVÉ PAMĚTNÍ DESKY POMNÍKU NA ZVONIČCE

• • •

Redakce: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Dana Kodejšová,
Otto Krutský, Josef Řehák, Kateřina Míková, Eva Uzlová. Grafická úprava: TRIA, v. o. s.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 17311